

Nekdo je pustil sledove stopinj

v pesku pred hišo.

Ne vem zakaj je prišel

ne zakaj je odšel.

Nič ni prinesel,

nič ni odnesel.

Bil je in je odšel.

Mislím naj

in postavljam stopala v njegove stopinje.

Neža Maurer

Naj ob začetku novega šolskega leta vas vse prev lepo pozdravljam!

Polni vtisov in prijetnih počitniških doživetij smo zopet stopili skozi šolska vrata. Novo šolsko leto, novi začetek, novim dogodivščinam naproti. Naše glave so odprte za nove izzive, nova znanja, naše torbe napolnjene z novimi zvezki in drugimi šolskimi potrebščinami. Z vsem pač, kar je za novi razred potrebno. Na novo šolsko leto se je vsak po svoje zadnje dni avgusta že pripravljaj, delo bo čez dan ali dva steklo s polno paro. Urniki, spoznavanje novih učiteljev, novih sošolcev. Vsega bo na pretek. Še prehitro bo minil prvi mesec.

September- kimavec, prvi mesec šolskega koledarja! Res pravo ime zanj! A zelo hitro se bo prenehalo samo *kimanje* in odgovarjanje z *da* in *ne*. Kmalu bodo učitelji začeli s prvim spraševanjem, določanjem pisnih preizkusov in začela se bo jesen. Listi bodo odpadali, hladneje bo, ravno pravi čas, da se spopademo s pisanjem za naš novi šolski časopis.

V tem šolskem letu bo ***mesečnik***, izšel oziroma objavljen bo ob koncu vsakega meseca, v njem pa bo več ali manj prispevkov vseh nas, ki smo na šoli. Največji delež seveda se pričakuje od vas učencev, razredov kot celote ali od posameznikov. Idej vam nikoli ne zmanjka, le čas si vzemite, napišite in objavili bomo, kar se bo zapisalo. Povabiti moram tudi starše, ki smo jih do letos prezrli.

Nekoč so bili pisarji zelo učeni možje. Poznati so morali na tisoče znakov. In koliko različnih pisav, jezikov? Mi pa se danes spopadamo z našimi 25 črkami abecede, nekaj več glasovi, a se ne moremo niti malo primerjati z možmi v preteklosti. Tako težko se je spraviti k pisanju, zapisati eno dve povedi, sestaviti dva tri verza, napisati pismo ali izliti na papir trenutek radosti ali žalosti!

O čem naj pišem? Pogosto vprašanje, se strinjate!?

O vsem mogočem: od jutra ko vstanemo, do trenutka ko se uležemo, se nam vsak dan zgodi toliko različnih stvari! Le odprte oči in ušesa moramo imeti in bo šlo: na papir ali na tipkovnico vse ven, kar samo od sebe. Le začeti je treba! Dokažimo, da na naši šoli to zmoremo in si želimo, kot pravi vizija naše šole. Ustvarimo čim bogatejše in zanimive strani **šolskega časopisa**, da si bomo z branjem krajšali čas in se ob enem sprostiti, zvedeli več drug o drugem in življenju in delu vseh nas.

Vsak mesec bomo izbrani temi posvetili malo več pozornosti. Ta mesec je tema **PISAVA/PISMA**. Komu, kdaj, zakaj, kako jih pišemo vemo. Da pa to ni samo popisan papir v kuverti, ne ve vsak! Koliko je različnih pisav, koliko časa nazaj so nastale?

Pismo lahko pošljete v steklenici, pošljite ga z balonom, e-pošto, s skrivno pisavo, letalsko, priporočeno... Napišite ga ob začetku šolskega leta: prijateljem s katerimi ste se družili med počitnicami, novim, ki jih že pogrešate ali nekemu drugemu, ki bi ga želeli presenetiti. Resničnim osebam ali izmišljenim junakom, nekje na samotnem otoku ali na Marsu. Pustite domišljiji prosto pot. Obujajte spomine na počitnice in ne bo vam zmanjkalo idej! Na šoli imamo učence iz drugih držav. Spodbudite jih, da nam ta mesec pripravijo zapis o njihovi pisavi, jeziku in nas naučijo nekaj besed.

Pisava so sledi. Sledi misli in čustev. Ko razbiramo pomen besed, zapisan v najrazličnejših pisavah, spoznavamo svet in ljudi. Ljudje smo različni in prav v različnosti je naše bogastvo. Veliko se lahko naučimo drug od drugega, če se znamo odpreti in prisluhniti. V naglici vsakdanjega življenja včasih pozabim na drobne trenutke, pozabimo na drobne sledi. Naj to šolsko leto vsaka zapisana drobna sled najde pot do vas, naj nam bo ob prebiranju časopisa lepo!

Naj končam: ***izgovorjene besede izginejo, napisne ostanejo.***

Mentorica : Tanja Roš